

fingimento, *m.* izmišljanje, pretvaranje.
fingitore, *m.* (=trice, *f.*) izmišljač; pretvarač.
finimento, *m.* (compimento) svršetak, dovršenje, kraj izvršenje; (fine) svrha, svršetak; (ornamento) ukras, nakit, ures; sve što dopunjuje, ukrašava nešto; stolno posuđe ili rublje; (di equipaggi) konjska oprema.
finimondo, *m.* konac svijeta; (fig.) velika nesreća, nedaća; slom.
finire (*finisco*, -sci; pass. rem. *finii*), *v. a.* svršiti, dovršiti, svršavati, dokončati, okončati; dospjeti, dospjevati, dočeti; (a. e m., dar l'ultima mano) dati posljednju ruku; (la vita) rastati se sa životom, umrijeti; (uno) smaknuti, pogubiti. || *v. n.* svršiti se, svršavati se; prestat; umrijeti: *finiamola!*, ne govorimo više o tome, prekinimo, ostavimo to; *ciò finirà in tragedia*, tragično će se svršiti; *per me è finita*, za mene kao da ne postoji, za mene je svršeno; (prov.) *tutti i salmi finiscono in gloria*, uvijek ista stvar, uvijek ista pjesma; *finirla con uno*, raskrstiti se s kim. || *Sinòn.*: ultimare, compire, terminare, porre termine.
finità, *f.* konačnost, (fig.) ograničenost.
finitamente, *av.* savršeno.
finitezza, *f.* savršenstvo; (fig.) ograničenost; ograničavanje; (di gusto) tanak ukus; (pitt.) usavršenje.
finitimo, *ag.* pogranični, susjedni, bližnji, obližnji. || *m.* susjed.
finito, *p. p.* di *finire*. || *ag.* ograničen; savršen; svršen, dovršen, okončan; (sposato) slomljen, satrt, izmoren, premoren; *uomo* —, istrošen čovjek; *ha sei anni -i*, navršio je šest godina; *non* —, nesvršen, nedovršen.
finitura, *f.* (di lavori) dospjevanje; usavršavanje; (finimento) ukras, nakit, ures.
fino, *ag.* tanak, sitan. *V. fine* (*ag.*)
fino prep. — *a*, *fin a che*, *finchè* o *finché*, *fin a tanto che* o *finatantochè*, do (col. gen.); *fino da* o *di quando*, od (col. gen.); — *a ora* o *finora*, do sada; *fin a qui*, dole.
finocchiella, *f.* (bot.) devesilj.

finocchio (-chi), *m.* (bot.) komorač, koromač, morač; *non vale un* —, ne vrijedi pišljiva boba.
finora, *fin ora*, *av. V. fino*.
finta, *f.* pretvaranje, pretvorstvo; (scherma) varka; (d' abito) zavrnuti skut; povrnut dio rukava; *far* —, činiti se.
fintantochè, *av. V. fino*.
finto, *p. p.* di *finire*. || *ag.* prividno; pretvoran; izmišljen; lažan; slijepi (vrata); licemjeran (osoba); *dènti -i*, umjetni zubi, *fiori -i*, umjetno cvijeće; — *a battaglia*, prividna bitka.
finzione, *f.* izmišljeno, izmišljotina, zamišljena stvar; pretpostavka; basna, laž, neistina.
fio, *m.* (lett.) kazna: *pagare il* —, podnijeti, podnositi kazan, *porre* — *a uno*, kazniti koga.
fiocaggine, *f.* promuklost.
fiocca (-che), *f.* pregib, zglovak, članak od noge; grana, splet (gornji dio stopala); *una* — *di bastonate*, batine.
fioccare (*fiocco*, -chi), *v. n.* kijati (snijeg); padati sa sviju strana; padati (kiša), daždjeti; (fig.) vrvjeti, dolaziti, nadolaziti masom; *fioccano le suppelliche*, nadolaze molbe.
fiocco (-chi), *m.* pramen; pahuljica (snijega); (a un nastro) čvor, zavežljaj; (in forma di rosa) ružica; (per cappello da donna) traka na kapici koja visi niz leđa; kapica koju nose seljanke; (di lino) kunadra; (di acconciatura) kita, rojta; *coi -i*, po zasluži, kako valja; *tu non mi legghi il* — *delle scarpe*, ti mi nisi dorasao.
fioccoso, *ag.* pahuljast, pahuljav.
fiocina, *f.* ostve, ostvina; (per grandi cetacei) trorožac.
fiocchezza, *f.* promuklost.
fiocine, *m.* (buccia) kožurica (od grožđa); (vinacciolo) pačica, špiča (u zru grožđa).
fiociniere, *m.* ostvinar, harponar.
fioco (-chi), *ag.* (di voce) promukao; (di luce) slab.
fionda, *f.* pračka, praća.
fioraia, *f.* cvjetarica.
fiorao (-ai), *m.* cvjetar.
fiorale, *ag.* (lett.) cvjetii, koji pripada cvijetu.
fioraliso e **fiordaliso**, *m.* (bot.) krin, ljiljan; (campestre) različak, sagafije.